

ství bylo uděleno. Od názoru tohoto nemohl nss ustoupiti ani vzhledem k námitce stížnosti, že podle zprávy výboru ústavně-právního nelze nabýt práva zkracovati, ježto o náhradu těchto práv bylo ve státním rozpočtu i tak postaráno; i kdyby totiž zmíněná důvodová zpráva skutečně měla ten smysl, jaký v ní hledá st-l, — čemuž ve skutečnosti tak není, ježto zpráva výboru ústavně-právního č. t. 514 posl. sněmovny N. s. z r. 1926 k § 6 jen praví, že osnova neznamená nové obtížení státní pokladny, a krytí nachází se u dotyčných položek řádného státního rozpočtu, ježto osoby v úvahu přicházející většinou beztak užívají požitky nebo zálohy ze státní pokladny — nebylo by možno smysl takový ze zák. samého, jenž jedině je rozhodný, dovoditi.

Konečně namítá stížnost, že přeplatek drahotních požitků nemohl st-li býti předepsán k náhradě, ježto podle § 151 odst. 7 a 8 plat. zák. č. 103/1926 Sb. v případě, kde z moci úřední byly vyměřeny vyšší požitky, než jaké po zákonu přísluší, a když se tak stalo na základě nesprávné skutkové podstaty, může výměr býti odvolán jen do 3 let ode dne doručení, kdežto v daném případě přeplatek vznikl na základě výnosu z 11. dubna 1925, jenž doručen byl také st-li v dubnu 1925, a tedy v roce 1931 pro nastalé promlčení již nemůže býti odvolán.

Ani tato námitka není důvodná, ježto předpis § 151 plat. zák. se týká opravy nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů, tedy služebních požitků aktivních státních zaměstnanců, kdežto v daném případě jde o drahotní přídavky k odpočivným požitkům st-lovým, a na úpravu odpočivných požitků vztážen byl předpis ten teprve předpisem § 8 zák. č. 70/1930 Sb. Předpis § 8 zák. č. 70/1930 Sb. pak se na st-le nevztahoval, ježto st-l odešel na odpočinek koncem měsíce února 1925, tedy ještě před účinností plat. zák. a i podle § 8 odst. 3 cit. zák. předpis § 151 plat. zák. na st-le, jenž podle spisů správních je narozen v r. 1876, vztážen nebyl.

Č. 11.164.

Zaměstnanci veřejní: Nejde o »studium normálně započaté« jako předpoklad nároku státního zaměstnance na drahotní přídavky na syna ve smyslu § 6 odst. 1 zák. č. 394/1922 Sb., zahájil-li syn studium na vyšším oddělení státní průmyslové školy teprve po odbytí páté třídy školy střední.

(Nález ze dne 21. března 1934 č. 5922.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 4504/25.

Věc: Vojtěch K. v P. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o drahotní přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím odepřen byl st-li nárok na další výplatu drahotních přídaveků na st-lova studujícího syna Vojtěcha po dosažení jeho 18. roku a sice v podstatě z toho důvodu, že studia jeho syna nelze považovati za normálně započatá a nepřetržitě konaná, ježto

syn tento dal se zapsati do I. ročníku státní průmyslové školy teprve po absolvování V. třídy gymnasia, ačkoli podle organizačního řádu a přijímacích podmínek je pro přijetí do státní průmyslové školy, oddělení vyšší strojnické školy průmyslové předepsáno absolvování IV. třídy školy střední.

Stížnost vytýká rozhodnutí tomuto nezákonnost, namítajíc, že st-lův syn po skončení školního roku 1927/1928 se dal zapsati do V. třídy gymnasia, kterou řádně ukončil a tím svoje studium nepřerušil; dále že tehdy byl jen 14 let stár a tělesně ne dosti silen pro průmyslovou školu, kde vedle teoretického studia se prakticky vykonávají i tělesné práce. Konečně namítá st-l, že st-lův syn zamýšlel původně ukončiti celé gymnasium a jen proto, že v V. třídě nemohl docílit úspěchu, přešel na státní školu průmyslovou, kde studuje s prospěchem.

Nss neshledal stížnost tuto důvodnou.

Podle § 6 odst. 1 zák. č. 394/1922 Sb. ve spojení s § 15 cit. zák. přísluší pensionovaným státním úředníkům, jakým je st-l, na studující dítky po dosažení 18. roku věku drahotní přídavek pouze tehdy, studují-li na učilišti s řádným prospěchem, a sice na dobu potřebnou k dokončení studií normálně započatých a nepřetržitě konaných (nejdéle však do dokonání 24. roku). Podmínkou nároku na drahotní přídavek na studující dítky je tedy vedle řádného prospěchu, aby studium bylo normálně započaté a nepřetržitě konané, čímž se, jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 4504/25, zřejmě požaduje, aby studie jako celek byly konány tak, jak při normálním chodu jsou na tom kterém učilišti vzhledem k organizaci jeho zavedeny. V daném případě neshledal žal. úřad studia syna st-lova za normálně započatá a nepřetržitě konaná proto, že podle organizačního řádu a přijímacích podmínek je pro přijetí do státní průmyslové školy v Košicích předepsáno absolvování IV. třídy, kdežto st-lův syn studia ta započal teprve po absolvování V. třídy gymnasijské.

St-l nepopírá, že organizační řád a přijímací podmínky státní průmyslové školy v Košicích předepisují pro přijetí do této školy absolvování toliko IV. třídy gymnasijské a nebrojí tedy proti právnímu názoru žal. úřadu, že normální začátek studií na státní průmyslové škole v Košicích se objektivně navazuje na absolvování IV. třídy školy střední. Pak ovšem je okolnost, zda st-lův syn nebyl po absolvování IV. třídy gymnasijské tělesně tak vyspělým, aby mohl konati i tělesné práce vedle teoretického studia na škole té požadované, stejně jako okolnost, zda st-lův syn jen pro neúspěch ve studiích v V. třídě gymnasijské přešel na státní průmyslovou školu v Košicích, pro posouzení sporného nároku zcela irrelevantní, ježto pro posouzení objektivních předpokladů normálního započetí studií jsou subj. překážky jednotlivců zcela bez významu.

Ježto tedy studia syna st-lova na státní průmyslové škole nelze považovati za normálně započatá, není jeden z nezbytných předpokladů nároku na drahotní přídavek podle § 6 odst. 1 zák. č. 394/1922 Sb. splněn; neporušil tedy žal. úřad zákon, odepřel-li st-li nárok takový

proto, že studia syna st-lova nelze považovati za normálně započatá. Pak ovšem je zcela lhostejno, zda studia syna st-lova lze považovati za nepřetržitě konaná, ježto i kdyby tomu tak bylo, nemohlo by nař. rozhodnutí býti zrušeno, když prvý z uvedených předpokladů (normální počátek studií) není splněn.

Č. 11.165.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Okresní úřad může starostovi obce přikázati, aby do dané lhůty vyhověl podanému návrhu části členů obecního zastupitelstva, kvalifikované podle § 4 zák. č. 76/1919 Sb., na svolání schůze obecního zastupitelstva s udaným předmětem jednání: »Projev nedůvěry obecnímu starostovi.«

(Nález ze dne 23. března 1934 č. 5045.)

V ě c: Josef Š. v Ú. (adv. Dr. Jiří Jonáš z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o svolání schůze obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 8. ledna 1931 žádalo 11 členů obecního zastupitelstva v Ú., aby byla podle § 2 zák. č. 76/1919 Sb. okamžitě svolána schůze obecního zastupitelstva a označili jako předmět jednání: »Projev nedůvěry dosavadnímu starostovi p. Josefu Š.« Když starosta města Josef Š. tomuto návrhu nevyhověl, vyzval jej okr. úřad v Trutnově výměrem ze 14. ledna 1931 na základě § 42 obec. zřiz., aby schůzi s tímto předmětem jednání svolal do jednoho dne. Odvolání, jež starosta města do tohoto příkazu podal, zem. úřad v Praze nař. výměrem nevyhověl z těchto důvodů: »Nesprávný je názor, že by jednání o vyslovení nedůvěry starostovi obce bylo předmětem, který nespadá do působnosti obecního zastupitelstva. Obecnímu zastupitelstvu sice podle zákona nepřísluší, aby starostu, kterého zvolilo, zbavilo této funkce, nelze mu však upřít právo, aby projevem nedůvěry starostovi vyslovilo nesouhlas s jeho počínáním, zejména v oboru vedení hospodářské agendy obce. Nemusí tedy býti projev nedůvěry starostovi obce zásadně věcí politické povahy, která by se působnosti obecního zastupitelstva vymykala. Kdyby však přece byly předneseny v obecním zastupitelstvu takové nepřipustné námitky proti starostovi, bylo by na předsedajícím, aby jejich přednesení nepřipustil. Podle § 42 odst. 6 ob. zřiz. a § 4 zák. č. 76/1919 Sb. je starosta obce povinen svolati zastupitelstvo obce, žádá-li za to písemně alespoň čtvrtina členů, označíc přesně předmět jednání. Jestliže tedy, jak vysvítá ze spisů, byl jste takto více než čtvrtinou členů obecního zastupitelstva požádán za mimořádné svolání zastupitelstva, byl jste povinen žádosti vyhověti, nejste při tom oprávněn požadovati udání důvodů vyslovení nedůvěry.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

§ 42 obec. zřiz. čes. a § 4 nov. č. 76/19 Sb. ukládají starostovi obce určité povinnosti co do svolání schůze obecního zastupitelstva k návrhu minority obecního zastupitelstva. Nelze mu proto odeprít právo